

ἀποδίδωσιν, ἐν δὲ ταῖς παρὰ τὰς μάχας κελεύσεσιν ἐκάστοτε λέγων (Π 422)

‘αἰδώς, ὁ Λύκιοι. πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε’
καὶ (N 121)

‘ἄλλ’ ἐν φρεσὶ θέσθε ἐκαστος

5

αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῦκος δρωρεν’
ἀνδρείους ἔοικε ποιεῖν τοὺς σώφρονας διὰ τὸ αἰδεῖσθαι τὰ
αἰσχρὰ καὶ τὰς ἡδονὰς δυναμένους ὑπερβαίνειν καὶ τοὺς κιν- D
δύνους ὑφίστασθαι. ἀφ’ ὧν καὶ Τιμόθεος δρμηθεὶς οὐ κακῶς
ἐν τοῖς Πέρσαις τοὺς Ἑλληνας παρεκάλει (fr. 14)

10

□

‘σέβεσθ’ αἰδῶ συνεργὸν ἀρετᾶς δοριμάχου’,
Αἰσχύλος δὲ καὶ τὸ πρὸς δόξαν ἔχειν ἀτύφως καὶ μὴ διασο-
βεῖσθαι μηδ’ ἐπαίρεσθαι τοῖς παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνοις ἐν
τῷ φρονεῖν τίθεται περὶ τοῦ Ἀμφιαράου γράφων (Sept. 592)

□

‘οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἄλλ’ εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἀφ’ ἣς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.’
τὸ γὰρ ἐφ’ ἔαυτῷ καὶ τῇ διαθέσει τῇ περὶ αὐτὸν οὕσῃ κρα-
τίστη μέγα φρονεῖν νοῦν ἔχοντος ἀνδρός ἔστι. πάντων οὖν E
ἀναγομένων εἰς τὴν φρόνησιν ἀποδείκνυται πᾶν εἶδος ἀρετῆς τῷ
ἐπιγιγνόμενον ἐκ λόγου καὶ διδασκαλίας.

12. ‘Η μὲν οὖν μέλιττα φυσικῶς ἐν τοῖς δριμυτάτοις ἄνθεσι
καὶ ταῖς τραχυτάταις ἀκάνθαις ἔξανευρίσκει τὸ λειότατον μέλι
καὶ χρηστικώτατον, οἱ δὲ παῖδες, ἂν δρθῶς ἐντρέφωνται τοῖς
ποιήμασιν, καὶ ἀπὸ τῶν φαύλους καὶ ἀτόπους ὑποψίας ἔχόν- 25
των ἔλκειν τι χρήσιμον ἀμωσγέπως μαθήσονται καὶ ὥφέλιμον.
αὐτίκα γοῦν ὑποπτός ἔστιν δ’ Ἀγαμέμνων ὡς διὰ δωροδοκίαν
ἀφεὶς τῆς στρατείας τὸν πλούσιον ἐκεῖνον τὸν τὴν Αἴθην
χαρισάμενον αὐτῷ (Ψ 297)